

PRIORYTET OBIETNICY

Tekst biblijny: Ga 3,18

Cel lekcji

Poznanie: Wyjaśnienie powiązania obietnicy zbawienia z prawem.

Odczucie: Odczucie różnicy między naszą więzią z Bogiem opartą na obietnicy łaski a więzią opartą na prawie.

Działanie: Przyjęcie obietnicy łaski przez wiarę, a jednocześnie korzystanie z dobrodziejstw prawa.

Plan nauczania

I. Poznanie: Obietnica przymierza.

A. W jaki sposób stosunek Boga do prawa jest odzwierciedlony w Jego planie usprawiedliwienia z wiary?

B. Jaki jest cel prawa w systemie opartym na Bożej obietnicy łaski?

II. Odczucie: Bliskie spotkania.

A. Czego siła i dramatyczność spotkania z Bogiem na Górze Synaj nauczyły Izraelitów o naturze Boga?

B. Jak to spotkanie z Bogiem ma się do bliskiej więzi, jaką Bóg miał z Abrahamem oraz obietnic, które mu dał?

III. Działanie: Droga do obietnicy.

A. Jak możemy czerpać korzyści z odnoszenia się do prawa jako zwierciadła, nauczyciela i przewodnika do Chrystusa?

B. Jak możemy wykorzystać relację z prawem, by rozwijać bliskie więzi z Dawcą obietnicy?

C. W jaki sposób prawo może się przyczyniać do rozwoju naszej wiary?

Podsumowanie: Nasze zbawienie jest oparte na przyjęciu przez wiarę sprawiedliwości Chrystusa i odkupienia dokonanego przez Niego. Prawo ilustruje charakter Boga i odzwierciedla nasze braki, prowadząc nas do jedyne go źródła sprawiedliwości.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Lekcja tego tygodnia powinna pomóc nam zrozumieć rolę prawa Bożego, „prawa miłości”. Nasza zdolność do praktykowania tego prawa w naszym życiu wiary jest przejawem działania łaski Bożej.

Tylko dla nauczyciela: Dobrym zadaniem do przemyślenia i dyskusji w klasie jest omówienie tego, dlaczego Paweł tak dużo miejsca poświęcił rozróżnieniu między rolą wiary w zbawieniu a rolą prawa. Zwróć uwagę na kulturowy kontekst tamtych czasów, by pomóc uczestnikom lekcji zrozumieć, dlaczego Galatowie potrzebowali pouczenia w kwestii roli wiary i prawa w zbawieniu - lekcji, którą Paweł starał się im przekazać.

Do dyskusji: Z *Biblii* i historii Izraelitów wiemy, że prawo, zarówno moralne, jak i ceremonialne, zajmowało centralne miejsce w ich kulturze i wiązało się ściśle z wiarą w mającego przyjść Mesjasza. W *Księdze Wyjścia* czytamy, że Bóg nadał prawo i pouczenia dotyczące tego, które plemiona i grupy mają za zadanie pełnić przywództwo dbające o te prawa, zarówno w kwestii ich stosowania, jak i przekazywania następnym pokoleniom. Ciekawe, że Jezus miał niewiele wspólnego z ustanowionymi „religijnymi” przywódcami w Jego czasach - rabinami, uczonymi w Piśmie, saduceuszami, faryzeuszami itd. Dlaczego tak było, skoro właśnie ci przywódcy tak bardzo dbali o propagowanie prawa?

Do przemyślenia: Z braku współdziałania Jezusa z tymi przywódcami możemy wnioskować, iż prawo, na którym skupiali oni uwagę, nie było tym samym prawem, które znajdowało się w centrum zainteresowania Jezusa. Faryzeusze i saduceusze domagali się „zgodności” ze standardami, a gdy poszczególne osoby były niedostosowane, osądzali i karali winowajców (J 8,1-11). Jezus i prawo, które głosił, w niewielkim stopniu obchodziły oficjalny Kościół w Jego czasach. Dlaczego tak było?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Kultura legalizmu rozwija się w społecznościach wiary, kiedy rozumienie i praktykowanie „prawa” odchodzi od Bożego „prawa miłości” ku kształtowaniu przepisów i systemu prawnego wymyślonych przez ludzi. Z *Biblii* wiemy, że kultura religijna, w której urodził się Jezus, stała się legalistyczna, choć co do zasady religia izraelska zawsze była oparta na łasce. Widzimy dowody, iż ta legalistyczna kultura trwała za czasów Jezusa i później - stąd konieczność napisania przez Pawła *Listu do Galatów* w usilnym dążeniu skierowania uwagi na ewangelię, a mianowicie fakt, iż jesteśmy zbawieni z łaski przez wiarę, a prawo Boże jest prawem miłości i łaski. Przypuszczalnie natężenie naszych zmagania z pojęciami wyłożonymi w *Liście do Galatów*, w tym zwłaszcza rolą wiary i prawa w życiu wierzących, odzwierciedla to, że i my, podobnie jak wierzący w czasach Jezusa, potrzebujemy przeorientowania naszego sposobu myślenia.

Komentarz biblijny

Aby w pełni zrozumieć przesłanie Pawła, które starał się przekazać w *Liście do Galatów* w kwestii roli i powiązania wiary z przestrzeganiem prawa, bardzo ważne jest *zdefiniowanie*

prawa, o którym mowa. Przyjrzenie się kulturowemu kontekstowi, w którym pisał Paweł, może pomóc zidentyfikować prawo, do którego nawiązuje, jak również prawo, do którego *nie nawiązuje*.

W czasach, w których wydawało się, że cały świat przyjął kulturę hellenistyczną, powstały pewne ugrupowania izraelskie zdecydowane zachować swoją kulturową i religijną tradycję. Saduceusze uważali, że jedynie *Pięcioksiąg Mojżeszowy* (*Księga Rodzaju, Księga Wyjścia, Księga Kapłańska, Księga Liczb, Księga Powtórzonego Prawa*) jest autorytatywny, więc troszczyli się o to, by przestrzegać przepisów zawartych w tych księgach. Faryzeusze dbali o zachowanie izraelskiego stylu życia, w tym szczególnie przestrzeganie prawa Mojżeszowego, opracowując szczegółowe przepisy mające umożliwić stosowanie tego prawa w codziennym życiu. Ciekawe, że najsłynniejszym faryzeuszem wymienionym w *Biblii* - choć na co dzień niewiele o tym pamięta - jest apostoł Paweł (Flp 3,5). Zatem kto mógłby lepiej napisać listy biblijne takie jak *List do Galatów*, mające na celu zmianę myślenia właściwego dla nauczania faryzeuszów i podobnych grup nakierowanych na rygorystyczne stosowanie prawa we wszystkich dziedzinach życia społeczeństwa?

Wyzwanie związane z faryzeuszami i saduceuszami oraz to, jak ich historia wiąże się z tą lekcją, polega na tym, że prawo będące przedmiotem ich zainteresowania obejmowało, ale nie ograniczało się do tego prawa, którym my jesteśmy zainteresowani i które cenimy - Dziesięciorga Przykazań. Najważniejsze dla nas jest to, byśmy uczyli się na ich błędach, które popełniali podważając prawo Boże, które pozornie wywyższali. Kiedy Jezus był na ziemi, nie szczędził im za to słów ostrej nagany.

Należy pamiętać, że prawo Boże wywodzi się z natury doskonałego kodu moralnego i charakteru Boga. Prawo Boże jest powszechne, transcendentne i natchnione, a więc wzywa nas do życia pełnego i kompletnego dzięki łasce Bożej. Prawo Boże uczy nas i kieruje nami w tym, jak mamy przybliżać się do Boga i zyskiwać bogatsze, głębsze zrozumienie Jego miłości. Jak Paweł stwierdza w Ga 5, 14, prawo można podsumować następującym nakazem: „Będziesz miłował bliźniego swego, jak siebie samego”. Posiadanie prawa Bożego w sercu jest jednoznaczne z posiadaniem miłości w sercu (Ps 40,8). Społeczność wiary, która ma prawo miłości w sercach, nigdy nie stanie się legalistyczna w ludzkim sensie. Ponadto wiara w Boga i skupienie uwagi na Jego darze życia prowadzi do miłości do bliźnich, co wskazuje, jak wiara prowadzi do prawa miłości w naszym sercu.

Do przemyślenia: W jaki sposób rozważenie przesłania Pawła w Ga 3 w kontekście kulturowym i religijnym jego czasów pomaga rzucić światło na powiązanie wiary z przestrzeganiem prawa? Jaką funkcję spełnia prawo w naszym wzrastaniu w łasce Bożej, którego wynikiem jest owoc Ducha wspomniany w Ga 5,22, a mianowicie miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność i wstrzeźliwość?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: W lekcji tego tygodnia użyto metafory prawa jako mikroskopu, który pozwala nam dostrzec nasze grzechy. Zachęć uczestników lekcji do omówienia tego, jak prawo może zostać użyte w inny sposób, np. w sposób, który pomaga nam dostrzec piękno charakteru Boga czy postępować zgodnie z Bożymi zasadami w naszym życiu. Zachęć uczestników lekcji do wdrożenia nowych sposobów myślenia o prawie Bożym, gdyż to, co podkreślamy i na czym skupiamy uwagę, przekłada się na postępowanie i życie w sposób, jakiego wcześniej sobie nie uświadamialiśmy. W Hbr 12,2 czytamy, że mamy żyć „patrzac na Jezusa, sprawcę i dokończyciela wiary”. To znaczy, że skupiając uwagę na pięknie charakteru Boga

zaczynamy postępować zgodnie z zasadami, jakie On ustanowił, a więc żyjemy według Jego prawa.

Pytania do przemyślenia

1. Jak zrozumienie kontekstu religijnej kultury w *Nowym Testamencie* pomaga nam zrozumieć, co Paweł napisał w Ga 3?

2. Dlaczego Ga 3 jest nadal ważnym fragmentem *Pisma Świętego*, zwłaszcza w świetle faktu, iż kwestia wiary i uczynków wciąż jest przedmiotem dyskusji i sporów w społecznościach wiary?

Etap 4 - Tworzenie

Wielu z nas w głębi serca czuje się osądzanymi czy to przez innych ludzi, czy przez własne wewnętrzne standardy, w kwestii naszych niedociągnięć w zachowywaniu prawa Bożego. Jak to, czego Paweł uczy w *Liście do Galatów*, pomaga nam zmienić nasze myśli i odczucia? Jak skupienie uwagi na naszej wierze w Boga, Jego łasce ukazanej w doskonałym darze i pięknym charakterze Jezusa, łagodzi nasze serce i czyni nas wyrozumiałymi dla innych? Jak czerpiąc z ducha przebaczenia i łaski możemy skupić się na życiu zgodnym ze wzniosłym powołaniem dzieci Bożych z łaski przez wiarę, zachowując prawo Boże i przynosząc pełny owoc Ducha?

Pytania do przemyślenia

1. Co możesz zrobić - najpierw w twoim życiu, a potem w twojej rodzinie, wśród przyjaciół i wreszcie w społeczności wiary - by skierować rozmowy i działania na doświadczenie z Bogiem oparte na wierze (a nie na uczynkach)?

2. Po drugie, jeśli nasze zrozumienie prawa Bożego jest obciążone legalistycznym sposobem myślenia, jak możemy zmienić nasze zrozumienie prawa jako prawa miłości? Jak przełoży się to na życie naszych zborów, szkół i innych społeczności, abyśmy mogli podnosić innych, wykorzystując okazje do służenia ich szczęściu i pokojowi, zgodnie z prawem miłości?